

Publicerad 2005-11-20 19:33 av THUN

socker.

när sockret torkar ut vår hud
och blodet rinner baklänges genom våra ådror
kommer vi att stanna upp
och undra
hur allt blev så fel,
och vart gick det snett?
vart försvann solen,
och hur kunde den?
den panikartade ovissheten
kommer att riva sönder våra inälvor,
äta upp oss inifrån.
och då
inser vi
att vi inte har någonting kvar
hur vi nu lever
i världar av smärta
i rum utan ljus
och sedan
exploderar våra hjärtan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren THUN med Poeter.se id #5712 innehar upphovsrätten